

Наредба
за определяне размера на местните данъци
на територията на община Батак

Наредба За определяне размера на местните данъци на територията на Община Батак от 20.02.2008г. приета с решение №36/20.02.2008г., изменена и допълнена с №218/29.01.2009г., с решение №331/29.01.2010г., решение №445/20.01.2011г., решение №362/19.12.2013г., решение №512/30.10.2014г. и решение №455/19.01.2019г. на ОБС Батак.

Глава първа Общи положения

Чл.1 С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размеритена местните данъци на територията на община Батак.

Чл.2 В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък.
8. Други местни данъци,определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.1 се определят с тази наредба приусловията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата надействащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер иначин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци сеизвършват от служители на общинската администрация, по реда на ДОПК. Обжалването насвързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Не внесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвитепо Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или отсъдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал.1, служителите на общинска администрацияимат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаванена данъчни задължения – на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвиденоизискване за представяне на удостоверение по чл.87, ал.6 от ДОПК, за задължения заданъци и такси по ЗМДТ се представя

удостоверение само за задълженията за данъци итакси към общината по постоянен адрес, съответно седалище на задълженото лице.

(4) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци вразмер до 100 000 лв.и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до 1 годинаот датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи еобщинския съвет.

Чл.6. Общинският съвет взема решения за отсрочване и разсрочване на местниданъци в случаите по чл.184 ал.1,т.2 от ДОПК.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените натериторията на общината сгради и поземлени имоти в строителните граници на населенитеместа и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които споредподробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство натериторията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по редана специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища отрепубликанската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителнитестроителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти,държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение назастроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данъкнедвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общинскипоземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или собствената част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост илиограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно начастите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касата на общината, намираща се на пл. „Освобождение” №5 ет.2

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите наограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11.(1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски вследните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни прававърху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително замесеца на

прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя предипрехвалянето/учредяването.

(4) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават

1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. читалищата;
4. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически консулски представителства, при условията на взаимност;
5. сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по споразумението по Европейското икономическо пространство;
6. сградите на висшите училища и академите, използвани за учебен процес и научна дейност;
7. молитвените домове на законно регистрираните вероизповедания в страната;
8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
9. сградите – културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;
10. музеите, галериите, библиотеките;
11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
12. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
13. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са въстояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;
14. сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление „В”, и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление „С”, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл.25 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
 - а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
 - б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;
15. сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление „С”, и сгради, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификат с клас на енергопотребление „D”, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл.25 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
 - а) за срок 3 години считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
 - б) за срок 5 години считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

(2) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 4, 7, 8 и 9 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(4) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г., в сила от 01.01.2004 г.) За имотите по ал. 1, т. 13, правотона собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 към 1 януари на годината, за която е дължим.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите навилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 3, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятия или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл.20. (1) Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. (1) За новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителя на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождение на имота, като подава данъчна декларация за облаганес годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (Нова – ДВ, бр.98 от 2010г. в сила от 01.07.2011г.) Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларация по чл.1 сепосочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето наданъка.

(3) При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне наданъка, данъчно задължените лица уведомяват общините по реда и в срока по ал.1.

(4) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал.1 се подава в срок от 6 месеца.

(5) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползваостаналите съсобственици или ползватели.

Чл.22. (1). Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или заползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1.

1. За новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.23. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или позавещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.24. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.25. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или позавещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.26. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2). Подадената в срок декларация от един наследник ползват и другите наследници.

Чл.27.(1). Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, сеопределя и оценява в левове, към момента на откриване на наследството, както следва:

1. недвижимите имоти на територията на общината - по данъчна оценка съгласно приложение № 2;
2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;
3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;
4. превозните средства - по застрахователна стойност;
5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;
6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения – посчетоводни данни.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл.28. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като завсеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на завещаните, оценени по реда на чл.33.

Чл.29. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или завещник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.
2. за лица, извън посочените в т.1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.30. (1). Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 от Закона за местните данъци и такси, а именно :

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;
2. имуществото, завещано на държавата, общините
2 а .имуществото завещано на Българския Червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;
3. обикновената покъщнина;
4. дребният земеделски инвентар;
5. библиотеките и музикалните инструменти;
6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по съребрена - до четвърта степен;
7. неполучените пенсии на наследодателя;
8. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.

(2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след другото, е наследник на другото, не се дължи данък за наследствения дял, придобит от починалия наследник.

(3) Освобождаването по ал. 1, т. 3, 4 и 5 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.

Чл.31. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл.32. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.33. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.34. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение позакон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.35. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 34, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, теотговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл.36. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.37. (1) При дарение на имуществото, както и в случаите по чл.34, ал.1 данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, определен както следва:

а) 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,4 на стовърху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.38. (1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а) държавата и общините;

б) образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и специализираните институции за предоставяне на социални услуги и домовете за медикосоциални грижи за деца;

в) Българският Червен кръст;

г) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;

д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници;

е/лечебните заведения по чл.5 ал.1 от Закона за лечебните заведения;

ж/законно регистрираните вероизповедания в страната за имотите по чл.13, ал.1, т.7;

2. даренията за лечение на граждани на държава членка на Европейския съюз или на друга държава, страна по Споразумението на Европейското икономическо пространство, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;

3. даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;

4. даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет, и юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел, за осъществяване на общественополезна дейност за получените и предоставените дарения;

5. обичайните подаръци;

6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;

7. даренията в полза на народните читалища;

8. придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;

9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;

10. чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност;

11. безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за заемаността.

(2) Когато имущество, получено по ал. 1, бъде прехвърлено на трети лица, несъбраният данък става дължим, ако се докаже, че прехвърлянето не е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация, посочена в ал. 1, или които са посочени като основание за освобождаване от данък.

(3) Алинея 1, букви „б”, „в”, „г” и „е”, т.4 и 7 се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава, членка на Европейския съюз или в държава – страна по Споразумението на Европейското икономическо пространство. Освобождаването в тези случаи е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език

(4) Освобождаването по ал.1, т.2 е при условие, че лицето представи договор задарение, от който е видно, че дарението е направена за лечение или за технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи удостоверяващи съответното заболяване.

Чл.39.(1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.34 ,ал.3 – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имуществото, без случаите по ал.2, лицата получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данък в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларация по ал.3 не се подава в случаите по чл. 34, ал. 5 и 6 и чл. 38, ал. 1, т. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел, регистрирани в Централния регистър на юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 40. С данък върху превозните средства се облагат:

1. Превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 41. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 42. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или ежемесечно - на електронен носител.

2. ежемесечно – на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

(4). Собствениците на превозни средства. С изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината попостоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по 32 от ЗМДТ.

(5). Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината порегистрация на превозното средство.

(6). Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация по ал.4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7). Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство, данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8). Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9). Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10). Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл.44 от ЗМДТ, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл.168 от Закона за данък върху добавената стойност – документ, удостоверяващ внасянето на данък върху добавената стойност.

(11). Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ, липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12). При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.43. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмН} \times \text{ЕК}$$

Където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмН е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригираната с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кrn},$$

Където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет както следва:

- а) до 55kW включително – 0.34 лв. за 1 kW;
- б) над 55kW до 74kW включително – 0.54 лв. за 1 kW;
- в) над 74kW до 110kW включително – 1.10 лв. за 1 kW;
- г) над 110kW до 150 kW включително – 1.23 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 Kw включително – 1.60 лв. за 1 kW
- е) над 245 kW – от 2.10 лв. за 1 Kw;

Кrne коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство.	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над15 до 20 години включително	1
Над 10 до15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2.екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила както следва:

Екологична категория	Коефициент
Без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0.80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и EEV	0,40

(2) Данъка за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в размер, както следва:

- 1. товарно ремарке – 5 лв.
- 2. къмпинг ремарке – 12 лв.

(3) Данъка за мотопеди е в размер на 11 лв., а за мотоциклети е в размер, както следва:

- 1. до 125 куб. см. Включително – 12 лв.;
- 2. над 125 до 250 куб. см включително – 25 лв.;
- 3. над 250 до 350 куб. см включително – 35 лв.;
- 4. над 350 до 490 куб.см включително – 50 лв.;
- 5. над 490 до 750 куб.см включително – 75 лв.;
- 6. над 750 куб. см – 100 лв.

(4) Данъка за триколесно превозно средство, определено в чл.4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013“, на базата на общото тегло е в размер, както следва:

1. до 400 кг включително – 4 лв.;
2. над 400 кг – 7 лв.

(5) Данъка за автобуси в зависимост от броя на местата за сядане е в размер, както следва:

1. до 22 места, включително мястото на водача – 60 лв.;
2. над 22 места, включително мястото на водача – 120 лв.

(6) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер на 12 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъка за седловия влекач и влекач за ремарке в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозните средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача е както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке.	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача.			Данък(в лв.)
	Равна или повече от	от по-малка	Задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	Други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	9.00лв.	32.00 лв.
	18	20	32.00 лв.	74.00 лв.
	20	22	74.00 лв.	170.00 лв.
	22	25	219.00 лв.	395.00 лв.
	25	26	395.00лв	693.00лв.
	26	28	395.00лв	693.00лв
	28	29	382.00лв	461.00 лв.
	29	31	461.00 лв.	756.00лв
	31	33	756.00 лв.	1050.00лв
	33	38	1050.00лв.	1595.00лв
	38	-	1163.00лв	1581.00лв
Б) с три и повече оси	36	38	739.00лв	1025.00лв
	38	40	1025.00лв	1419.00лв
	40	-	1419.00лв	2099.00лв

(8) Данъка за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон – помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите е в размер на 58 лв.

(9) Данъка за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер на 116 лв.

(10) Данъка за трактори е в размер, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 5 лв.;
2. над 18 kW до 37 kW включително – 8 лв.;
3. над 37 kW – 12 лв.

(11) Данъка за други самоходни машини е в размер на 28 лв.

(12) Данъка за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер на 58 лв.

(13) Данъка за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса			Данък (в лв.)
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	35.00 лв.	70.00 лв.
	13	14	70.00 лв.	194.00 лв.
	14	15	194.00 лв.	274.00 лв.
	15	-	274.00 лв.	620.00 лв.
Б) с три оси	15	17	70.00 лв.	123.00 лв.
	17	19	123.00 лв.	251.00 лв.
	19	21	251.00 лв.	326.00 лв.
	21	23	326.00 лв.	501.00 лв.
	23	-	501.00 лв.	780.00 лв.
В) с четири оси	23	25	326.00 лв.	331.00 лв.
	25	27	331.00 лв.	516.00 лв.
	27	29	516.00 лв.	818.00 лв.
	29	-	818.00 лв.	1213.00 лв.

(14) Когато в регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерство на вътрешните работи няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.44. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черноморе и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1.16 лв. за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1.16 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0.12лв за всеки започнат бруто тон над 40бруто тона;
3. джетовите – в размер 116.00 лв.
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер 23.00 лв. за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер 3.12 лв. за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер 0.16 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0.50 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.45. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолетите – 23.00 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;
2. за параплан – 14.00 лв.
3. за делтаплан – 14.00 лв.
4. за мотоделтаплан – 23.00 лв.
5. за свободен балон – 35.00 лв.
6. за планер -35.00 лв.

Чл.46.(1) Освобождават се от данък превозните средства на :

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция „Технически операции“ за изпълнение на дейностите, определени със закон;
2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;
3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;
4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб.см и с мощност до 117.64 kW.

(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и моторни средства, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаи на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено, „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване.

(5) Алия чл. 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл.47. (1) За моторни средства с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл.43, ал.3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с техническа допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващи на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл.43, ал. 5,6,7 и 13 данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабо населените планински и гранични райони, които сесубсидират от общините,

данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 43, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерство на вътрешните работи няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 48. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл.5а от ЗМДТ, или

б) съответната система за администриране на местните данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал.2

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл.49. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл.54, ал.5 от ЗМДТ –в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.50. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщинно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.51. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.50. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесенят, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.52. (1) Определяне размера на патентния данък в граници съгласно приложение №4 в зависимост от местонахождението на обекта на територията на Община Батак.

(2) Определяне размера на патентния данък за една и съща дейност в различни населени места на територията на общината, както и в различни зони на територията на едно населено място. Зониране на населените места в общината за целитена патентния данък се извършва с наредбата по чл.1, ал.2.

(3) Определяне размера на данъка при съобразяване на следните критерии: местоположение на населеното място/зоната, вид на населеното място с оглед на това дали е с местно или с национално значение, брой на населението и големината на населеното място/зоната, стопанското значение на населеното място/зоната, сезонен или постоянен характер на дейността, икономическо състояние на населеното място.

(4) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл.53. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в

по-висок размер, за данъчната година са дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от приложение № 4, дължат данък само за дейността по т.3 от приложение №4

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността, приобретателят дължи данък от тримесечието, следващото тримесечие на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите посочени в т.1 и т.2 на Приложение № 4.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.54. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 -36 от Приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определения данък е с най- висок размер, за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение №4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.55 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.53, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.55. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат до 31 януари на текущата година обстоятелства, свързани с определянето на данъка. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларираат с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, декларация се подава и от прехвърлителя и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.51, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.51, ал.1 и 2.

Чл.56. (1) Данъчните декларации по чл.55 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването ѝ се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.57. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.55, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването ѝ.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. Вслучаите по чл.56, ал.1 и 2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Община Батак.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 58 (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал.2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 59 (1) Размерът на дължимия туристически данък за местата за настаняване за всички населени места, курорт „Яз. Батак” и останалите местности на територията на Община Батак се определя както следва:

I. За хотели и семейни хотели:

1. категория 1 звезда – 0.30 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0.50 лв. за нощувка;

3. категория 3 звезди – 0.80 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 0.90 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 1.00 лв. за нощувка.

II. За всички останали места за настаняване:

1. категория 1 звезда – 0.30 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0.50 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 0.80 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 0.90 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 1.00 лв. за нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броя на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1.

(3) Дължимият данък по ал.2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 60. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл.11,ал.2 от „Закона за туризма”. Преходни и заключителни разпоредби Настоящата Наредба е Приета с Решение №36/20.02.2008г., изменена и допълнена с Решение №218/29.01.2009г., Решение №331/29.01.2010г., Решение _445/20.01.2011г. и №362/19.12.2013г. на ОбС Батак.

Приложение №1 към чл.50. Зона	Населени места/райони
I-ва	с. Нова махала, с. Фотиново и райони: ДГС ”Батак”, ДГС ”Широка поляна”, ДГС ”Беглика”, ДГС ”Родопи м. Беглика”, ДГС ”Борово”
II-ра	гр. Батак, КК ”Язовир Батак“

Приложение №2 към чл.56.

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

	ПАТЕНТНИ ДЕЙНОСТИ	I зона	II зона
	Места за настаняване с не повече от 20 стаи – данъкът се определя в лв. за стая.		
	1 и 2 звезди	25 .00лв.	37.00лв.
	Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за		

	консумация, включително на открити площи, или за обект.		
	А) ресторанти:		
	1—2 звезди	1.00лв.	1.50лв.
	3 звезди	6.00лв.	9.00лв.
	Б) заведения за бързо обслужване:		
	1—2 звезди	1.00лв.	1.50лв.
	3 звезди	3.00лв.	4.50лв.
	В) питейни заведения, с изключение на посочените в буква „Е”		
	1—2 звезди	1.00лв.	1.50лв.
	3 звезди	2.00лв.	3.00лв.
	Г) кафе сладкарници:		
	1—2 звезди	1.00лв.	1.20лв.
	3 звезди	3.00лв.	4.50лв.
	Д) барове:		
	Дневни:		
	2 - звезди	3.00лв.	4.50лв.
	3 - звезди	10.00лв.	15.00лв.
	Нощни:		
	2 - звезди	5.00лв.	7.50лв.
	3 - звезди	20.00лв.	30.00лв.
	Е) бюфети, каравани и павилиони – за обект:		
	Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	2.00лв.	3.00лв.
	Платени паркинги — данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта	5.00лв.	8.00лв.

	Дърводелски услуги данъкът се определя според местонахождението на обекта.	50.00лв.	75.00лв.
	Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	40.00лв.	60.00лв.
	Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	500.00лв.	750.00лв.
	Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	40.00лв.	60.00лв.
	Металообработващи услуги—данъкът се определя според местонахождението на обекта.	100.00лв.	150.00лв.
	Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	60.00лв.	90.00лв.
	Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.	180.00лв.	270.00лв.
	Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	130.00лв.	195.00лв.
	Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	60.00лв.	90.00лв.
	Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	60.00лв.	90.00лв.
	Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	180.00лв.	270.00лв.

	Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	190.00лв.	285.00лв.
	Авторемонтни;автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	280.00лв.	420.00лв.
	Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	100.00лв.	150.00лв.
	Стъкларски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	100.00лв.	150.00лв.
	Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	50.00лв.	75.00лв.
	Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	300.00лв.	450.00лв.
	Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	3000.00лв	4500.00лв.
	Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	500.00лв.	750.00лв.
	Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	2000.00лв	3000.00лв.
	Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200.00лв.	300.00лв.
	Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя	100.00лв.	150.00лв.

	според местонахождението на обекта.		
	Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	150.00лв.	225.00лв.
	Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	50.00лв.	75.00лв.
	Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	50.00лв.	75.00лв.
	Заложни къщи.	3000.00лв	4500.00лв.
	Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	30.00лв.	45.00лв.
	Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	300.00лв.	450.00лв.
	Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:		
	А) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон	100.00лв.	150.00лв.
	Б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла	8.00лв.	12.00лв.
	В) За зали за боулинг и кегелбан — за игрален коридор , и билиард — за маса	40.00лв.	60.00лв.
	Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта		

	А) за 1 кв.м.	1.50лв.	2.00лв.
	Б) и за един фитнес уред	300.00лв.	450.00лв.
	Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	133.00лв.	200.00лв.
	Мелничарски услуги:		
	а) За мелници за брашно — данъкът се определя на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	18.00лв.	27.00лв.
	б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в лв.	600.00лв.	900.00лв.
	Услуги с атрактивен характер:		
	а) корабчета	750.00лв.	1000.00лв. на бр.
	б) лодки	450.00лв.	900.00лв. на бр.
	в) яхти	900.00лв.	1500.00лв. на бр.
	г) джетове	900.00лв.	1500.00лв. на бр.
	д) влакчета	30.00лв.	50.00лв. на място.
	е) файтони	75.00лв.	130.00лв. на място.
	ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150.00лв.	230.00лв. на оборудване.
	з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150.00лв.	230.00лв. на оборудване.
	и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150.00лв.	230.00лв. на място.
	к) детски колички и моторчета	150.00лв.	230.00лв. на бр.
	л) стрелбища	300.00лв.	450.00лв. на бр.

	Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:		
	а) мотопеди, мотоциклети	200.00лв.	300.00лв.
	б) други МПС	400.00лв.	600.00лв.
	Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000,00лв. за брой моторно превозно средство.		
	Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:		
	а) комбайн —	330.00лв.	500.00лв.
	б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини —	110.00лв.	200.00лв.
	в) прикачни, навесни и стационарни машини —	11.00лв.	20.00лв.